

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.110/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ...

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 19-én kelt 15.K.32.827/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.32.827/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A mongol állampolgár felperes 2016. március 8. napján tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet (a továbbiakban: méltányossági kérelem),

valamint azzal egyidejűleg keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet (a továbbiakban: tartózkodási engedély iránti kérelem) terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál.

- [2] Az elsőfokú hatóság határozatával a méltányossági kérelmet elutasította, a fellebbezés folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2016. május 10. napján kelt 106-T-18353/1/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat ellen előterjesztett keresetet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 15.K.32.696/2016/5. számú ítéletével (a továbbiakban: méltányossági ítélet) elutasította. A felperesi felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a 2018. július 4. napján hozott Kfv.VI.37.808/2017/5. számú ítéletével a méltányossági ítéletet hatályában fenntartotta.
- [3] Az alperes a 2017. szeptember 5. napján kelt 106-1-72172/4/2017-Ké számú határozatával a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről, Mongólia területére kiutasította. Kötelezte a felperest az Európai Unió tagállamainak területének elhagyására. Az idegenrendészeti kiutasítással együtt egy év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el.
- [4] Indokolása szerint a felperes nem teljesíti sem a harmadik országbeli állampolgár beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 6. § (2) bekezdésében meghatározott száznolcvan napon belül kilencven napot meg nem haladó tartózkodás feltételeit, sem a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében rögzített, a száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás feltételeit, mert nem rendelkezik tartózkodási engedéllyel, továbbá érvényes vízummal.
- [5] Az idegenrendészeti kiutasítást a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján rendelte el, figyelemmel arra is, hogy a felperes a meghallgatása során elmondta, tartózkodási engedély nélkül végzett keresőtevékenységet, ugyanakkor nemzetisége, vallási meggyőződése miatt hátrány, üldöztetés nem érte, a hazatéréshez szükséges készpénzzel rendelkezik, vállalta, hogy önként elhagyja Magyarország és az Európai Unió területét. A menekültügyi hatóság véleményére utalással rögzítette, hogy Mongólia biztonságos származási országnak tekinthető.
- [6] A beutazási és tartózkodási tilalmat a Harmtv. 47. § (4) bekezdése alapján rendelte el, mértékét a Harmtv. 47. § (5) bekezdése és a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 119. §-a alapján határozta meg. Ez utóbbinál elsődlegesen a felperes korábban tanúsított magatartását, a jogsértés jellegét, súlyát és ismételt beutazásának vagy tartózkodásának közrendre jelentett veszélyét értékelte. A felperes vagyontárggyal nem rendelkezik, gazdasági kötődése sincs Magyarországgal, jogszerű keretek között nem folytatott keresőtevékenységet hazánkban. A felperes körülményeiből megállapítható, hogy nem alakulhatott ki körülötte olyan társadalmi kapcsolatrendszer, amely kifejezetten Magyarországhoz, illetve a

magyarsághoz kötné őt. Egyébként pedig a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesítve tartózkodik több mint 1,5 éve Magyarország területén.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetet elutasította.
- [9] Indokolása szerint a felperes méltányossági kérelmére indult eljárás a méltányossági ítélettel jogerősen lezárult függetlenül attól, hogy az ellen a felperes felülvizsgálati kérelme folytán rendkívül jogorvoslati eljárás van folyamatban. A Harmtv. 45. § (6) bekezdésére figyelemmel ezért a kiutasítás elrendelésétől nem lehetett eltekinteni, a Harmtv. 88. § (9) bekezdése értelmében pedig az alperes nem volt köteles az eljárást felfüggeszteni.
- [10] Megjegyezte, hogy az alperesi hatóság tartózkodási engedélyezési ügyekben eljáró másik szervezeti egységének eltérő gyakorlata a per tárgyát képező alperesi határozat jogszerűségét nem érinti.
- [11] Rögzítette, hogy az alperes a beutazási és tartózkodási tilalomról mérlegelési jogkörben hozott döntést. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ára utalással leszögezte, hogy a határozat indokolása megfelelő részletességgel tartalmazza a mérlegelési jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat, tényeket. Az alperes elsődlegesen a felperes korábban tanúsított magatartását, a jogsértés jellegét, súlyát, és ismételt beutazásának vagy tartózkodásának közrendre jelentett veszélyét értékelte. A felperes vagyontárggyal nem rendelkezik, gazdasági kötődése nincs Magyarországgal, jogszerű keretek között nem folytatott keresőtevékenységet hazánkban. Körülményei alapján megállapítható, hogy nem alakulhatott ki körülötte olyan társadalmi kapcsolatrendszer, amely kifejezetten Magyarországhoz, illetve a magyarsághoz kötné őt, továbbá a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesítve tartózkodik több mint 1,5 éve Magyarország területén.
- [12] A Harmtv. 47. § (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a törvény által lehetővé tett legalacsonyabb mértékben, azaz egy évben meghatározott beutazási és tartózkodási tilalom nem minősül szükségtelennek és aránytalannak.
- [13] Önmagában nem értékelhető a felperes javán, hogy vele szemben magyarországi tartózkodása idején büntetőeljárás, illetve szabálysértési eljárás nem indult, hiszen mindenkítől elvárható a törvények megtartása.
- [14] Nem sérült a fokozatosság elve sem, hiszen a tilalom mértékét az

alperes a minimális időtartamban határozta meg, így a későbbiekben lehetőség van egy esetleges újabb tilalom meghatározásánál a fokozatosság elvét alkalmazni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a keresetének megfelelő ítélet meghozatala iránt a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.
- [16] Álláspontja szerint a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) pontjába ütközik a vele szemben alkalmazott kiutasítás, e helyett a 2016-ban indult méltányossági eljárás jogerős lezárásáig őt ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással kellett volna ellátni.
- [17] A Harmtv. 47. § (4) és (5) bekezdéseire, valamint a Vhr. 119. §-ára utalással állította, hogy nem róható a terhére gazdasági és társadalmi kötődésének hiánya akkor, amikor az alperes másik szervezeti egysége nem döntött a méltányossági kérelméről.
- [18] Az alperes döntése a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés ec) pontjába is ütközik, mert nem tartalmazza a mérlegelési jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket. Először ugyanis azt kellett mérlegelnie az alperesnek, hogy egyáltalán elrendeli-e a beutazási és tartózkodási tilalmat, majd utána azt, hogy ezt hány évre rendeli el. A határozatból azonban nem derül ki, hogy mi az a szempont, mi az a negatív körülmény, amely ellene szól, nem derül ki a határozatból, hogy milyen fokú veszélyt jelent a közrendre, közbiztonságra, nemzetbiztonságra és hogy egyáltalán milyen jogsértő magatartást követett el, amelyet ilyen súllyal lehet figyelembe venni.
- [19] Ha a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése jogszerű is lenne, annak mértéke teljesen jogszerűtlen. Az alperes a határozatban nem támasztotta alá az egy évi időintervallum szükségességét. Az alperes semmilyen bizonyítékot nem hozott fel a körülményeire, illetve magyarországi társadalmi kapcsolatrendszerére nézve. Ezzel összefüggésben a meghallgatása során kérdés nem merült fel. Hangsúlyozta, hogy elmúlt 50 éves, magyarországi tartózkodási ideje alatt semmilyen jogsértés sem róható a terhére.
- [20] Megismételte, hogy ugyanilyen tényállású ügyekben az alperes más gyakorlatot folytatott.
- [21] Az alperes mérlegelése kirívóan okszerűtlen, figyelmen kívül hagyta a fokozatosság, az arányosság és a szükségesség jogelveit.
- [22] Mindezekén túl sérült a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdése, valamint a Ket. 1. § (2) és 2. § (3) bekezdésében foglalt alapelvi rendelkezés.
- [23] Az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert annak ellenére utasította el a keresetét, hogy a határozat több okból is jogszabálysértő.

- [24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [26] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [27] A Kúria szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati bíróság nem tárt fel.
- [28] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ennek során a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos.
- [29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a keresetében foglaltakat ismételte meg, a jogerős ítéletet a már korábban felhozott kifogások miatt sérelmezte. Érvelése ténylegesen a bizonyítékoknak az elsőfokú bíróságétól eltérő értékelésére irányult. Ennek feltételei azonban jelen esetben nem állnak fenn.
- [30] Az eljáró bíróság a felperes keresetét minden vonatkozásában elemezte és elbírálta, a Pp. 221. § (1) bekezdésének teljes mértékben megfelelő, kellően részletes indokát adta döntésének, amelyeket konkrét jogszabályi hivatkozásokkal is alátámasztott. A Kúria szükségtelennek tartja a jogerős ítélet indokolásában foglaltak megismétlését, hiszen azt a fentiekben részletesen ismertette. Az elsőfokú bíróság kifejtett indokait a Kúria teljes körűen osztja, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza.
- [31] A Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az idegenrendészeti hatóság - az e törvényben meghatározott kivétellel - idegenrendészeti kiutasítást rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben, aki az e törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti.
- [32] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés b) pontja szerint száznyolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznyolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország területén, aki rendelkezik száznyolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodást jogosító vízummal, tartózkodási engedéllyel, bevándorlási

engedéllyel, vagy valamilyen letelepedési engedéllyel.

- [33] A felperes sem a közigazgatási hatósági eljárás során, sem a bírósági eljárásban, de még a felülvizsgálati eljárásban sem igazolta, hogy a Harmtv. 13. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott valamelyik tartózkodási feltételt is teljesítené. Márpedig, aki a Harmtv.-ben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti, azzal szemben az idegenrendészeti hatóság köteles a kiutasítást elrendelni.
- [34] A Kúria a kiegészítette az ítéleti tényállást azzal, hogy a méltányossági ítéletet a Kúria a 2018. július 4. napján hozott Kfv.VI.37.808/2017/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta. Ennek azonban az elsőfokú ítélet jogszerűsége szempontjából - az alábbiak miatt - ügydöntő jelentősége nincs.
- [35] A Harmtv. 45. § (6) bekezdése kimondja, hogy az idegenrendészeti hatóság az eljárás jogerős befejezéséig eltekinthet a kiutasítás elrendelésétől, ha Magyarország területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélyének vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyének meghosszabbítása folyamatban van.
- [36] Az idegenrendészeti hatósági eljárás az alperes 106-T-18353/1/2016. számú határozatával 2016. május 10. napján jogerősen befejeződött. Ennél fogva a Harmtv. 45. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásának nem volt helye. Megjegyzi a Kúria, hogy e jogszabályhely amúgy is csak lehetőséget ad a hatóság számára a kiutasítás elrendelésétől való eltekintésre, ez nem kötelező a számára. Minden alapot nélkülöz ezért a felperesnek az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással való ellátásra vonatkozó előadása.
- [37] Az idegenrendészeti hatóság nem róta a felperes terhére, hanem tényként állapította meg a gazdasági és társadalmi kötődésének hiányát, amelyet a felperes továbbra sem cáfol. Ennél fogva a Harmtv. 47. § (4) és (5) bekezdései, valamint a Vhr. 119. §-a sem sérült.
- [38] A Ket. 50. § (1) bekezdésében meghatározott tényállás-tisztázási kötelezettség nem jelent parttalan kutakodási feladatot az eljáró hatóság számára. E rendelkezés szerint a közigazgatási szervnek kizárólag a döntéshozatalhoz szükséges tényállást kell megállapítania, azaz azokat a jogilag releváns tényállási elemeket kell feltárnia, tisztáznia, amelyek alapján az ügyet érdemben el lehet bírálni. Jelen esetben a hatóságnak arról kellett állást foglalni, hogy a felperes kérelme alapján megállapítható-e a Harmtv.-ben meghatározott tartózkodási feltételek teljesítése, illetve ezek hiányában jogszerű-e a kiutasítás, valamint a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése. A tényállást ennyiben kellett tisztáznia a hatóságnak, és az alperesnek, az ügyben feltárt tényeket kellett a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összevetnie.
- [39] A Ket. 50. § (1) és (6) bekezdéseinek eleget téve állapította meg az alperes azt, hogy a felperes esetében nem teljesültek a Harmtv.

13. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott tartózkodási feltételek. E tényt a felperes még érintőlegesen sem cáfolta. Önmagában a felperesnek a méltányossági kérelem elbírálásával kapcsolatos eltérő jogi álláspontja nem jelenti azt, hogy a hatóság ne tett volna eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Erre figyelemmel a Ket. alapelvi rendelkezései sem sérültek.

- [40] Helytálló az a felperesi előadás, miszerint az idegenrendészeti hatóságnak először a kiutasításról kellett döntenie, ezt követően lehetett annak mértékét meghatározni. A felperes elismerte, hogy a tartózkodási feltételeket nem teljesíti, továbbá maga mondta el, hogy engedély nélkül végzett Magyarországon keresőtevékenységet. Ennek okán az alperes a Harmtv. 43. § (2) bekezdés b) és c) pontjaira figyelemmel jogszerűen rendelte el a kiutasítást. Az erre vonatkozó tények, körülmények a határozat indokolásából egyértelműen megállapíthatók, az abban foglaltakat a felperes nem cáfolta.
- [41] A Harmtv. 47. § (5) bekezdése értelmében a beutazási és tartózkodási tilalmat legfeljebb 5 évre kell elrendelni.
- [42] Amint azt az elsőfokú bíróság a Pp. 339/B. §-ára utalással is megállapította, az alperes eleget tett a mérlegelési jogkörben hozott döntésekkel szemben támasztott követelményeknek, a határozat indokolása megfelelő részletességgel tartalmazza a mérlegelési jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat, tényeket. Ezzel szemben a felperes alappal cáfoló bizonyítékot nem hozott fel. Nem igazolta, hogy - az alperesi megállapításokkal ellentétben - bármiféle kötődése is lenne akár Magyarországhoz, akár a magyarsághoz, és bár állította, hogy jogsértés nem róható a terhére, ugyanakkor maga is elismerte, hogy engedély nélkül végzett keresőtevékenységet. Minderre figyelemmel az alperes mérlegelése sem jogsértő.
- [43] A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata nem korlátlan, nem teljes körű, a közigazgatási bíróság kizárólag a felperes keresetében támadott közigazgatási határozat jogszerűségéről foglalhat állást. Önmagában az alperes korábbi gyakorlatára való hivatkozás nem változtat a bírósági felülvizsgálat célján, terjedelmén, keretein, egyébként pedig az alperes nincs elzárva attól, hogy a jogszerűség érdekében korábbi gyakorlatán változtasson. Ennek ismeretében is súlytalan a felperesnek a megváltozott alperesi gyakorlatra vonatkozó előadása.
- [44] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

A döntés elvi tartalma

- [45] *Az iratoknak megfelelően megállapított tényállás, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes*

értékelésének hiányában nincs lehetőség a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újra értékelésére.

Záró rész

- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [47] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére.
- [48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően kell megfizetnie.
- [49] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. február 27.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő